

MISTY MOPS

1960-luvun bändi Lepuskista

Suosikki-lehden (elokuu 1966) etu- ja takakannen kuvassa: Ylärivissä vasemmalta Pera, Pena, Jaska ja alarivissä vasemmalta Reiska, Alpo ja Seba. Kuva Olavi Kaskisuo.

On kulunut vähän yli 60 vuotta siitä, kun rautalankamusiikki vyöryi "beatlemanian" muodossa Leppävaaraan. Täällä suurimman vastuun nuorisomusiikin ilosanoman levittämisestä otti Misty Mops. Tämä oli vuosina 1964–1966 etenkin pääkaupunkiseudulla vaikuttanut laulupainotteinen kitarabändi, jonka jäsenet olivat lukioikäisiä suurten ikäluokkien poikia. Osa heistä asui Leppävaarassa, osa Laajalahdessa tai Kilossa. Bändin synty ja kehitys liittyvät kiinteästi yleiseen rautalankamusiikin suosion nousuun ja etenkin The Beatles-yhtyeen vuonna 1962 julkaistujen ensimmäisten levyjen suosioon nuorten parissa. Myös muu brittiläinen pop-musiikki alkoi saada vahvaa jalansijaa kaikkialla.

Misty Mops näkee päivänvalon

Tuolloin Lepuskissa oli kaksi aktiivista musisoivaa teiniryhmää: The Crazies-nimeä kantanut, Leppävaaran yhteiskoulua käyneiden ja siellä soitelleiden nuorten porukka. Sen aktiivisimpina jäseniä olivat laajalahtelainen Seppo "Sebastian" Nurmi ja Ilkka Kaario Bergansista. Toinen aktiivinen bändi oli Viherlaakson yhteiskoulussa syntynyt poikkitaiteellinen ja monenlaista musiikkia soitellut ryhmä. Sen jäsenet olivat myös pääosin Lepuskista kotoisin olevia poikia kuten Reijo "Reiska" Jukarainen, Juha "Jysky" Koivisto, Alpo "Albonzo" Collanus ja Ben "Pena" Laurent.

Alpo Collanus ja Ben Laurent siirtyivät Lepuskin kouluun ja pian nuo kaksi ryhmää lyöttäytyivät yhteen. Ilkka jäi vähitellen porukasta pois ja Jysky jätti bassonsoiton Sebastianille. Koulun laulutunnit ja omaehtoinen ahkera harjoittelu raken-

sivat bändin musiikilliset taidot. Bändiläisistä vain Penalla oli takanaan pianonsoiton opiskelua.

Misty Mopsin aloitellessa Lepuski oli vielä maalaiskylä. Maaseutumaisesta Espoosta oli tullut kauppala vuonna 1963. Ei ollut Maxia eikä Galleriaa. Jälkimmäisen kohdalla oli laaja urheilukentän alue, jossa nuorisoa kokoontui kesäisin ja talvisin erilaisten urheilumuotojen pariin. Kerrostaloja oli vain muutamia. Esimerkiksi Perkkään laajaa kerrostaloaluetta ei ollut vielä olemassa. Aseman ylikäytävän kohdalle oltiin vasta rakentamassa Hagalundintien siltaa, nykyisen Kehä I:n esimuotoa. Tämä valmistui 1965.

The Misty Mops, myöhemmin Misty Mops

Reijo "Reiska" Jukarainen,	kitara ja laulu
Ben "Pena, Beni" Laurent,	laulu, kitara ja sähköurut
Seppo "Sebastian, Seba" Nurmi,	basso, huuliharppu ja laulu
Alpo "Albonzo" Collanus,	rummut
Jaakko "Jaska" Linkola,	laulu, kitara, tamburiini, marakasit, syksystä 1964 alkaen
Pertti "Pera" Lehtonen,	kitara ja laulu, vuoden 1964 lopulta alkaen
Nils "Nisse" Laurent,	kitara ja laulu, joka oli bändissä vain lyhyen ajan talvella ja keväällä 1965, kun Reiska oli armeijassa ja Pena lainassa toisessa espoolaisessa bändissä.

Yhdistynyt joukko otti 1964 uusiutuneen bändin nimeksi The Misty Mops. Otaksuttavasti nimen takana oli Reiska. Pienten muutosten jälkeen bändiin tulivat Leppävaaran yhteiskoululainen, Lepuskissa asunut Jaska Linkola ja Helsingin Normaalilyseota käynyt Pera Lehtonen Laajalahdesta. Myös kilo-

lainen Nisse Laurent tuli vähäksi aikaa bändiin. Bändin nimi lyheni pian Misty Mopsiksi.

Bändin taustajoukko oli bändille alusta lähtien olennaisen tärkeä tukiryhmä. Ryhmän ytimessä vaikuttivat etenkin Jysky, Ilkka sekä Vanhalla Bergansintiellä asunut Anders ”Antte” (”Ande-Boy”) Nybom. Hän oli taitava ja kansainvälisestäikin maineikas kokki, keittiömestari ja tennistähti. Anders tunnettiin myös nimellä ”Ande”. Hän toimi joskus bändin autonkuljettajana Sebastianin apuna ja oli tarvittaessa myös taitava keikka-auton korjaaja. Nämä tukijoukot muodostivat bändin kanssa ”Rimppa-porukan”. Tämä poikkitaiteellinen, improvisaatiokykyinen ja kekseliäs monitoimiryhmä väritti joskus isommankin joukon vapaa-ajan toimintaa ja oli usein mukana keikoilla.

Vuoden 1965 aikana Misty Mopsin kokoonpano vakiintui. Misty Mops keskittyi harjoituksissa perusteellisesti huolella sovitettuihin laulustemmoihin. Bändi harjoitteli aluksi Penan kotitalon pihamökissä Kilossa ja myöhemmin Laajalahdessa Sebastianin kodin kellarin autotallissa. Bändissä oli vuosien varrella kerrallaan 4–6 jäsentä. Instrumentteina oli 2–3 kitaraa, basso, rummut, huuliharppu, tamburiini, marakasit ja vuonna 1966 sähköurut. Bändillä ei ollut omaa autoa, vaan keikka-autoksi vuokrattiin useimmiten klembussia.

Misty Mopsin musiikki oli kehittyneimmillään moniäänisesti laulettua melodista pop-, rhythm and blues- tai rockmusiikkia. Bändi tunnettiin ennen kaikkea Beatles-musiikin esittäjänä. Useiden muidenkin tunnettujen brittiläisten bändien ja maailmantähtien kappaleita soitettiin alkuperäislevytyksiä matkien, ja sitähän kuulijat vaativat. Enimmäkseen suomalaisilla kitarabändeillä ei ollut omia kappaleita, kuten ei myöskään omia levytyksiä.

Rautalankamusiikin läpilyönti

Uusien rautalankabändien suosio mitattiin keikoilla live-musiikin perusteella sillä levy-yhtiöt eivät vielä uskoneet nuorison omaan musiikkiin. Suomessa vallitsi 60-luvun alussa omintakeinen kevyen musiikin kulttuuri. Tango ja iskelmä soivat radiossa ja tanssilavoilla ja näiden musiikkisuuntien ammattimaisia esittäjiä oli paljon. He levyttivät, heillä oli runsaasti keikkoja ja palkkiot suosion mittaisia. Suomalaiset mieltäytyivät etenkin italialaisiin iskelmiin.

Levytyspolitiikka ja levyjen myynti olivat suuntauksen mukaisia. Iskelmät olivat usein ulkomaisia käännöksiä, poikkeuksena esimerkiksi supisuomalainen Taisto Tammen ”Tango merellä”, joka komeili levylistojen kärkipäässä vielä vuoden 1963 puolivälissä.

Nuorisomusiikkia oli kuultu maailmalla vasta 50-luvun puolivälistä asti. Silloin uransa aloittanutta Elvis Presleytä pidetään maailmanlaajuisesti ensimmäisenä varsinaista nuorisomusiikkia levyttäneenä artistina. Misty Mopsin jäsenetkin, etenkin Reiska, tunsivat hyvin Elviksen musiikkia. Elviksen vanavedessä nousi maailmanmaineeseen useita laulajia, jotka oman orkesterinsa solistina esittivät monenlaista nuorisomusiikkia. Suomessakin opittiin tuntemaan Paul Anka, Cliff Richard ja Pat Boone, Brian Hyland, Sam Cooke ja Tommy Steele. Kuuluisia naispuolisia laulajia olivat Doris Day, Connie Francis ja Caterina Valente.

1950-luvun lopulla alkoivat kitarabändit valloittaa maailmaa. Aluksi bändit soittivat pääasiassa instrumentaalimusiikkia kuten Suomessa The Shadows. Myös akustisella folkmusiikilla oli vahva asemansa. Sen edustajana aloitti Suomessa mm. Jukka Kuoppamäki. Beatlesien levyjä ei ollut vielä myynnissä Suomessa. Brittipoppia saattoi kuunnella vain merirosvoradiosta tai ulkomailta hankituilta levyiltä.

Misty Mops Laajalahden harjoituskämpän ulkopuolella 1965. Vasemmalta Pera, Reiska, Sebastian, Alpo ja Jaska. Kuva julkaistu Länsiväylä-lehdessä 1993.

Paul Ankan Suomen vierailu kesällä 1959 Linnanmäellä toi viimeistään kansainvälisen pop-musiikin Suomenkin nuorison tietoisuuteen. Ensimmäinen varsinainen suomalainen nuorisoidoli oli Lasse Liemola, mutta Rock-Jerry eli Kaj Järnström teki

1960 ensimmäisen suomalaisen rocklevyn. Myös Timo Jämsen ja Jorma Kalenius olivat suomalaisen rock-musiikin edelläkävijöitä.

Kitarabändejä alkoi syntyä 60-luvun alusta lähtien, niiden

muusikot olivat koululaisia. Ensimmäinen merkittävä suomalainen rautalankabändi oli The Strangers, mutta The Sounds teki 1963 ensimmäisen myyntilistojen kärkisijoille nousseen rautalankaversioon tunnetusta kappaleesta ”Emma”. Myös Esquires, jossa soittivat mm. Eero ja Jussi Raittinen, nousivat nuorten suosioon.

Suurten ikäluokkien varttuessa alkoi maaperä olla otollista nuorisomusiikin nopealle yleistymiselle. Muun muassa helsinkiläinen Haka-kerho keräsi uudesta musiikista kiinnostuneita yhteen ja tarjosi esiintyjille mahdollisuuden näyttää taitojaan. Ulkomaisia levyjä alkoi tulla tarjolle enemmän ja enemmän, ja levysoittimia ostettiin koteihin kiihtyvään tahtiin. Myös kiinnostus omiin soittimiin ja vahvistimiin hankintaan tai rakentamiseen yleistyi. Oli tavallista hankkia aluksi akustiseen kitaraan irtomikrofoni ja soittaa tavallisen putkiradion kautta.

Misty Mopsin ohjelmisto

Misty Mopsin aloittaessa yhtyeet, kuten The Beatles ja The Rolling Stones odottivat vielä suurta maailman valloitustaan. The Beatles alkoi Suomessa saada nimeä vasta vuoden 1963 lopulla, The Rolling Stones vasta sen jälkeen. The Rolling Stones kävi Suomessa kesällä 1965 esiintymässä Porin Yyterissä, mutta The Beatles ei käynyt täällä kertaakaan.

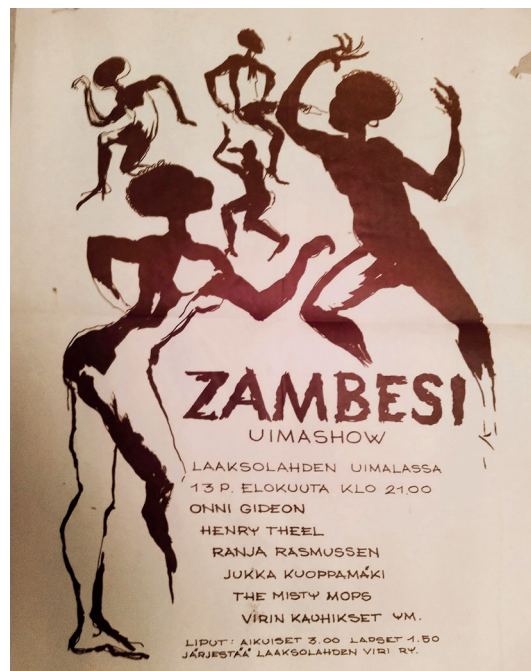
Sen sijaan Beatlesit kävivät kyllä Ruotsissa. Suosikki-lehti raportoi, että lepuskilainen Mandy Dunderfelt sai istua Beatles-porukan kanssa samassa erikois-Volvossa keikkamatkalla Ruotsissa syksyllä 1963.

Jo pian The Beatles-yhtyeen ensimmäisten levyjen myötä kitarabändien musiikki alkoi muuttua Suomessakin laulupainotteiseksi. Beatlemania valloitti nopeasti maailmaa bändin tehdessä levy levyltä enemmän ja enemmän omintakeista musiikkia. Tuolta musiikin alueelta löysi Misty Mops myös pian

oman tärkeimmän suuntansa.

Misty Mops valitsi kappaleensa Beatlesin lisäksi Moody Bluesin, Ivy Leaguen, Rolling Stonesin, Searchersin, Kinksin, Spencer Davies Groupin, Holliesin, Animalsin, Byrdsin, Herman's Hermitsin, Peter and Gordon-duon, Righteous Brothersin, Billy J. Kramerin, Len Barryn, Ray Charlesin, Chuck Berryin, Swinging Blue Jeansin, Lovin' Spoonfulin, Unit 4 Plus 2'n, Gary Lewis and The Playboysin, Plattersin, Cliff Richardin, Elviksen, Shadowsin, Little Richardin, Harry Belafonten, Donvanin, Honeycombsin, Renegadesin, Cilla Blackin sekä Alma Coganin levyiltä kuuntelemalla tai radiosta äänittämällä.

Päämielenkiinto oli brittiläisessä popmusiikissa. Äänityksessä käytettiin kelanauhuria ja mikrofonia, koska C-kasettia ei vielä tunnettu. Misty Mopsin keikkaohjelmistossa oli yhteensä 65 Beatlesin vuoteen 1966 asti levyttämää kappaletta.

Mops uimaseura Laaksolahden Virin uimashowssa Pitkäjärvellä 1965.

Vuonna 1964 ohjelmistoa oli jo riittävästi ja bändin koonpano oli sen verran vakiintunut, että oltiin valmiita lähemään keikoille. Merkittävänä ponnahduslautana oli ollut elokuussa 1964 Kaivopuistossa järjestetty bänditapahtuma, joka liittyi Helsingin ensimmäisiin kotiseutujuhliin. Tuo tapahtuma lisäsi Helsingin alueen bänditoimintaa merkittävästi. Noihin aikoihin eivät kitarabändit olleet vielä kaikkialle tervetulleita. Varsinkin maaseudulla kevyen musiikin keikkojen järjestäjät suosivat perinteistä iskelmää ja tangomusiikkia.

Misty Mopsit keikoilla

Etenkin talven 1965 aikana Misty Mopsin Beatles-ohjelmisto kasvoi merkittävästi musikaalisten ja kielitaitoisten bändiläisten, Peran ja Nissen ”poimiessa” lähes kaikki siihen asti julkaistut Beatles-kappaleet ohjelmistoon. Vähitellen instrumentaalikappaleet jäivät pois ohjelmistosta. Aluksi Misty Mopsilla oli koulukeikkoja, jotka painottuivat lähialueelle Leppävaarassa, Viherlaaksossa ja Kauniaisissa. Leppävaaran yhteiskoulussa keikkailtiin luonnollisesti useampaankin kertaan.

Misty Mopsin vaikutusalue laajeni voimakkaasti vuoden 1965 alkaessa, kun keikkojen määrä Helsingissä ja sen ympäristössä kasvoi. Samalla ohjelmiston laulupainotteisuus kasvoi. Koulukeikkoja oli Tehtaanpuiston ja Töölön yhteiskouluissa, jälkimmäisessä yhdessä Kirka and The Creaturesin kanssa. Bändin rumpalina oli Remu Aaltonen. Tietysti keikkoja oli myös monissa espoolaisissa kouluissa.

Koulujen lisäksi keikkailtiin Viherlaakson Logenilla, Laaksoalahden Virin rantajuhlissa 1964–1965, Jupperin Koivumäellä, Kauklahden Björkhagenilla, Natsalla 3–4 kertaa ja Tapanilan urheilutalolla 3 kertaa, Taivaskallion Tanhurinteellä 2 kertaa sekä Tapiolassa yhdessä Topmostin kanssa. Palokunnantaloilla soitettiin muun muassa Tuomarilassa ja Lauttasaaressa, jäl-

kimmäisessä yhdessä Jormas-yhtyeen kanssa.

Huippukeikoiksi nousivat Natsan lisäksi Kulttuuritalon keikka vappuaattona 1965 sekä samana vuonna esiintyminen Linnanmäen Rondossa, jossa Misty Mops oli yhden kesäisen viikon nimikkobändinä. Esiintymisalue laajeni Helsingin ulkopuolella Karjaalle, Tammisaareen, ja Nummenkylän Nummikselle.

Keikkoja oli myös Turussa ja Karkkilan Liimiksellä, Karkulan Väkinäisellä, Leppäkoskella, Lahden Rondossa, Perniön Kisakalliolla ja Salon messuilla. Nuo messut ja niitä seuraava saman päivän keikka Perniön Kisakalliolla olivat yleisömääril-

Misty Mops Kulttuuritalolla 1965, vasemmalta Nisse, Sebastian, Jaska ja Alpo. Pera ei mahtunut kuvaan mukaan.

tään merkittävimpiä Misty Mopsin keikkapaikkoja. Kisakalliolla oli epävirallisten tietojen mukaan pari tuhatta ihmistä, luonnollisesti Salon messuillakin esiintyneen tanssilavan päätähden Eino Grönin houkuttelemana. Pisimmät keikkamatkat tehtiin Jyväskylän ja Ilomantsin lähistön lavoille.

Hurmion ja menestyksen aikaa

Vuoden 1966 alkupuoli ja kesä olivat Misty Mopsille hurmion ja menestyksen aikaa. Bändi teki kesällä kiertueen Itä- ja Keski-Suomeen maaseudun tanssilavoille. Etelä-Suomen tunnetuilla keikkapaikoilla saattoi samana päivänä soittaa Misty Mopsin kanssa maan eturivin bändeistä esimerkiksi Jormas, Topmost, Ernos, First, Scaffolds ja New Joys. Nämä bändit olivat Misty Mopsin kanssa samaa ikäluokkaa, ja myös musiikki oli samantyylistä, enimmäkseen melodista pop-musiikkia.

Vuoden 1966 alussa manageri Yrjö ”GoGoYkä” Reinikainen oli ottanut Misty Mopsin ykkösbändikseen ja alkoi järjestää ulkoilmakonsertteja Tammisaaren Ramsholmenilla. Misty Mops yhdessä Jormasin, Topmostin ja New Joysin kanssa olivat ensimmäisen konsertin esiintyjinä kesällä 1966. Paikalla oli myös gogo-tyttöjä, folk-musiikkia ja maailmankuulu Lollipop Tanskasta. Tuon bändin musiikki on soinnut monen kuuluisan artistin ohjelmistossa vuosi vuodelta.

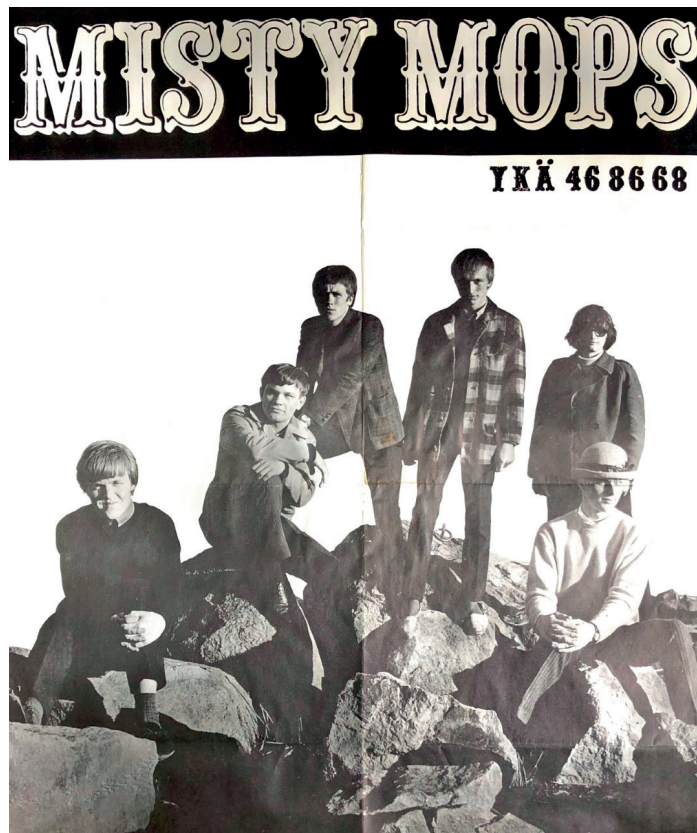
Manageri Ykä yritti 1966 saada Misty Mopsista kaiken irti. Hän tähtäsi Misty Mopsien levytykseen ja sen avulla vielä suurempaan läpimurtoon. Kaikkeen tuohon vyörytykseen ei bändiläisten kesken oltu silloin valmiita, eikä julkisuuden valokeila houkuttellut. Bänditouhuun keskittynyt elämä haittasi myös lukioikäisten jäsenten koulunkäyntiä.

Osa Misty Mopseista aloitti jo bändin aktiiviaikana omien ja muualle suuntautuneiden työuriensa rakentamisen, kun taas osa keskittyi opiskeluun. Neljä kuudesta vuoden 1966 bändiläi-

sestä kirjoitti ylioppilaiksi 1960-luvulla, Pera ja Jaska jo keväällä 1966. Nisse oli ylioppilas jo bändiin tullessaan 1965.

Lehdissä oli paljon Misty Mopsin keikkailmoituksia ja lehhtiartikkeleita mm. Västra Nyland-, Nya Pressen-, Yhteishyvä- ja Stump-lehtien sivuilla. M. A. Numminen teki bändistä artikkelin Suosikkiin, alan ykköslehteen elokuussa 1966. Misty Mopseista oli silloin Suosikissa sekä etu- että takakannen kuvat ja artikkeli, jotka toivat Misty Mopsin myös valtakunnallisesti tunnetuiksi. Siihen aikaan eivät suomalaiset bändit juuri komeilleet Suosikin kannessa.

Suosikin valokuvaajana oli tunnettu valokuvaaja, leppävaa-

Misty Mopsin keikkajuliste 1966. Vasemmalta Reiska, Pera, Jaska, Pena, Sebastian ja hattu päässä Alpo.

ralainen Olavi Kaskisuo. Hän toimi myöhemmin ennen kaikkea Dannyn hovikuvaajana.

Syksyllä 1966 Misty Mops kutsuttiin esiintymään Ruotsalaisen Teatterin 100-vuotisjuhlaan. Moista kunnianosoitusta ei ollut juuri suotu aiemmin suomalaiselle kitarabändille.

Juhlagaalasta oli paljon näyttävää uutisointia myös isoissa valtalehdissä. Teatteritalo pursuili valtakunnallista kulttuurikermaa. Helsingin Sanomien raportoi 2.10.1966 teatterin 100-vuotisjuhlista isosti ja hersytteli alaotsikolla ”Nuorisolle rautalan-kaa” siitä, kuinka ”*pitkätukkaiset Misty Mops-pojat innostivat nuoret ja vähän vanhemmatkin esittämään parasta shake-, watusi- ja frog-tyyliään*”. Keikalla soitti Ernosiin siirtyneen Sebastianin tilalla bassoa Jaskan koulukaveri Seppo ”Sepi” Pensanen.

Vuoden 1966 aikana Misty Mops oli myös saavuttanut Helsingin bändimestaruuden ja Stump-lehden rankinglistan 4. sijan. Edellä olivat huippubändit Jormas, Topmost ja Roosters.

Misty Mops siirtyi teatterikeikan jälkeen ennalta määrit-

tämättömälle keikkatauolle. Bändin nuorimmat, Pena ja Jaska olivat tässä vaiheessa vasta 18-vuotiaita. Keikkailun sijaan vahvistui muutamia vuosia aiemmin syntynyt bändiläisten ja kavereiden yhteinen Rimppa-toiminta ja se syvensi porukan yhteenkuuluvaisuutta. Luova hauskanpito oli toiminnan keskiössä. Rimppa-ryhmä kokoontui hyvän musiikin ja ruuan merkeissä silloin tällöin joko porukan jäsenten luona tai eri paikoissa varsinkin maaseudulla.

Hurmio laantuu

Misty Mopsin aktiivikaudella Suomessa ei ollut vielä rock-festivaaleja. Suuret amerikkalaiset musiikkifestivaalit Montereyssa 1967 ja Woodstockissa 1969 kylvivät rockmusiikin ilosanomaa, mutta ensimmäinen Ruisrock pidettiin vasta 1970. Samana vuonna aloitti toimintansa Legendaarinen Tavastialubi. Vähän aikaisemmin olivat myös ns. progressiivinen rock, soul sekä metallimusiikki tulleet värittämään nuorisomusiikin maailmaa.

Samanlaista valloitusta tekivät Amerikasta levinnyt hippiliike, Hair-musikaali ja diskot. Myös poliittinen laululiike nosti Suomessa päätään. 70-luvulla alkoi myös Hurriganesin, Juice Leskisen, Mikko Alatalon ja suomirokin aikakausi ja Suomeenkin levisi punkmusiikki. Nopeasti yleistynä C-kasetti toi musiikin entistä useampien saataville. Lopuskin elämässä Maxi-Market ja sen mainio musiikkiosasto olivat varmaan merkittävien ja näkyvien uudistus 70-luvun alkaessa.

1960-luvulla oli vallalla yleinen ja vakaa käsitys siitä, etteivät bänditoiminta ja nuorisomusiikin soittaminen tule takamaan Suomessa toimeentuloa pitemmän päälle. Bändistä oli ollut pikemminkin vain kuluja. Vain sinnikkäimmät jatkoivat nuorisomusiikin tiellä.

Misty Mopsin jäsenet suuntasivat elämänsä muihin asioihin. Penalla ja Reiskalla on ollut pitkä ja menestynyt ura liikelämässä. Alpo, joka toiminut ansiokkaasti sekä mainos-

Misty Mops Ruotsalaisen teatterin lavalla 1966. Vasemmalta Reiska, Jaska, Sepi (Pensanen) ja Pena. Alpo ja Pena eivät mahtuneet kuvaan.

Misty Mopsien tapaaminen 1991. Ylärivissä vasemmalta Pera, Pena ja Jaska. Alarivissä vasemmalta Reiska, Alpo ja Seba.

kulttuurielämässä, siirtyi ilman taukoa dixielandmusiikin pariin. Hän on jatkanut edelleen sekä konsertti- että levytystoimintaa Reine Rimón & Her Hot Papas -bändin kanssa.

Alpo, Pena ja Jaska tekivät myös vähän mainosmusiikkia 70-luvun alussa ja Pera erikoistui studiotekniikkaan. Hän kokosi lisäksi ympärilleen erilaisia laadukkaita bändikokoonpanoja. Jaska jatkoi opintoja yliopistossa ja suuntautui tieteen maailmaan. Sebastian jatkoi valokuvaajan ammattinsa ohella Ernos-yhtyeen basistina. Hän on lisäksi tehnyt merkittävän uran oman maatilansa luomuviljelijänä ja karjanhoitajana Raaseporissa. Sebastianin kyytöt ovat saaneet käyskennellä myös hänen nuoruutensa maisemissa Elfvikissä, Laajalahden rantaniityllä.

Satunnainen, myös omaa luovuutta testaava harrastelumuusisointi tarjosi 80-luvulla osalle Misty Mops-porukkaa kosketuksen kokeilevaan levytystoimintaan, josta Finnlevykin kiinnostui. Jaskan Jengi-niminen lauluyhtye julkaisi silloin kaksi singleä. Tuottajana oli ensin Tommi Luihala, ja sittemmin Kas-

su Halonen. Yhtye jätti jälkensä myös vuoden 1982 Syksyn Säveleen ja vuoden 1983 Suomen Euroviisukarsintoihin. Keikkailuun ei kuitenkaan ollut enää valmiutta, joten Jaskan Jengin toiminta vaimeni jo 1983. Bändissä oli Jaskan, Penan ja Peran lisäksi Henrik ”Henkka” Westerberg, Rauli Parmes, Sarita Koskelin, Juha-Petri ”Peha” Arvonen sekä Matti ”Masa” Kankkunen.

1990-luvulla Misty Mops esiintyi alkuperäisessä kokoonpanossaan vielä muutamilla nostalgisilla sixties-keikoilla, kuten Vanhalle ylioppilastalolla syyskuussa 1993 järjestetyssä isossa bänditapahtumassa ja 1994 porilaisessa hotellissa. Misty Mops teki vielä kesällä 1996 useitakin nostalgisia keikkoja Santa Feravintolassa Helsingissä. Noilla keikoilla oli Jaskan tilalla Reiskan poika Otso Jukarainen.

Teksti: Misty Popsien muistojen pohjalta toimittanut Markku Salmi
Kuvat: Misty Mopsin jäsenten kuva-arkisto.